

“Mazlumun zalimden öcünü
alacađı gün, Şüphesiz zalimin
zulmettiđi günden daha etin
olacaktır. . . ”

Hz. Ali (r.a.)

Ayet ve Hadislerde Yahudilik (1. Bölüm)

Yayınlanma Tarihi: 19.04.2023

Yahudilik, Yahudi milletininkollektif inancını, kültürünü, hukuki kurallarını ve medeniyetini içeren etnik bir dindir. İlk İbrahim'i din olmasının yanı sıra, insanlık tarihindeki en eski dinler arasında da yer alır. Yahudilik monoteizm (tek tanrılı) temelli dinlerin ilk örneğidir.

Yahudi adı İsrailoğullarının Yahuda kavminden gelmektedir. İsrailoğulları önceleri Hz. Musa'ya verilen Tevrat'a inanırken, sonradan Tevrat'ı tahrif etmişler ve vahiyle gelmeyen başka bir inanış sistemi kurmuşlardır. Ancak bu sistem gerçek Tevrat'ın temel ilkeleri ile gelişmektedir.

Yahudiler Hz. İsa (as)'ın ve Hz. Muhammed (sav)'in peygamberliğini kabul etmezler. Bu nedenle hem Hristiyanlığa hem de İslam'a karşıdır. Çünkü onlar Hz. İsa'nın getirdiği hükümlerden memnun olmadılar. Ayrıca onlar gelecek son peygamberin kendi ırklarından olacağına inanmışlardı. Yahudilerin bu düşünce ve davranışları birçok Kur'an ayetlerinde dile getirilmiştir. Biz bu yazımızda, İsrailoğulları ve Yahudiler hakkında Kur'an-ı Kerim'de anlatılanları ele alıyoruz. Ancak Kur'an ayetlerinde, İsrailoğulları ve Yahudilerle ilgili yapılan açıklamalar bütün Yahudiler için geçerli değildir. Bazı Yahudiler doğru yolu takip etmektedir. Bu durum Kur'an ayetlerinde de belirtilmektedir.

Yahudilik kavramı TDV İslam Ansiklopedisinde şöyle anlatılmaktadır:

“Yahudilik kavramı Yahudi topluluğunun dini kültürü ya da dini tecrübesi veya geniş anlamıyla kutsal topluluk (millet) fikri üzerine kurulu din şeklinde tanımlanmıştır. Yahudilerin var olduğu her devirde mevcut olan dini kültürel olgu manasında Yahudilik zaman üstü teorik inanç ya da zamanın bir diliminde sabitlenmiş pratik kuralların ötesinde kendini tarih içerisinde ortaya koyan bir sistemdir.

Yahudiliğin etnik kökenleri ilk İbrani atası kabul edilen Hz. İbrahim'e ve ondan sonra gelen iki İbrani atası Hz. İshak ile Hz. Yakup'a dayandırılmaktadır. Dini açıdan başlangıç noktası, Yakub'un ya da Tanrı tarafından verilen ismiyle İsrail'in on iki oğlundan neşet eden İsrailoğullarının Musa Peygamber tarafından Mısır'daki kölelik evinden kurtarılıp Sina yarımadasına götürülmeleri ve burada atalarının Tanrısıyla ahitleşerek, O'ndan Tevrat'ı almaları kabul edilmektedir.

Yahudilik monolitik (tek ve değişmez) bir yapıya sahip bir sistem olmaktan ziyade, Yahudilerin çeşitli dönemlerde farklı kültürlerle (Bâbil, Pers, Grek, Roma, Hristiyan Bizans, Sâsânî, Müslüman Arap, Osmanlı ve Avrupa) yaşadıkları tecrübe ve karşılıklı etkileşimler neticesinde biçimlenen dinamik bir sistemi ifade etmektedir.

Geniş anlamıyla Yahudilik Yahudi toplumunun dini, tarihi, kültürel ve siyasal tecrübelerinin toplamına eşit olup bu topluluğun içinde bulunduğu bütün çeşitliliği yansıtmaktadır.”

Yahudiliğın Kısa Tarihi

Hız. İbrahim (as) M.Ö. 21. yüzyıllarda Mezopotamya'da yaşamıştı. Kenan (Filistin) topraklarında yaşayan Hız. İbrahim'in cariyesinden Hız. İsmail (as), karısından da Hız. İshak (as) doğmuştu. İki oğlundan İsmailoğulları ve İsrailoğulları neşet etmiştir. Tevrat'ta Hız. İbrahim soyunun taşıyıcısı olarak İshak'ın ve oğlu Yakup'un seçildiğini, ancak Hız. İbrahim'in Tanrı tarafından ahdi ve Kenan topraklarına varis kılınma vadinin sadece Yakup'un soyu için geçerli olduğu yazılıdır.

Mısır'da kısa bir refah döneminden sonra onları tanımayan yeni firavunların yönetiminde İsrailoğulları köleleştirilmiştir. Bu duruma Hız. Musa (as) son vermiştir. İsrailoğullarının Levi soyundan gelen Hız. Musa onları Mısır'dan çıkarıp Sina dağına getirmiştir. Burada Hız. Musa'ya Tevrat verilmiştir.

İsrailoğulları Musa peygamber zamanında Kenan topraklarına girememişti. Çünkü Kenan topraklarında yaşayan halkla savaşmak istememişler ve Musa'ya isyan etmişlerdir. Bu nesil bunun üzerine kırk yıl çölde mahkum edilmiş ve vaat edilen topraklardan men edilmiştir.

Hız. Musa'dan sonra başlarına Yeşû peygamber lider olmuştur. Yeşû'nun önderliğinde, ikinci nesil İsrailoğulları Kenan topraklarını ele geçirmiş

ve oralarda taksim edilmiştir. Yeşû'dan sonra İsrail kabileleri “hakimler” diye adlandırılan dini liderler tarafından yönetilmiştir. Ancak, Yeşû ve hakimlerin bütün uyarılarına rağmen, İsrailoğulları İsrail'in Tanrısı yerine Kenan'daki kavimlerin tanrılarına tapmışlardır.

Hazreti Davut (as) Kudüs'ü fethedip krallığının merkezini yaptı. Oğlu Süleyman Kudüs'te görkemli bir mabet inşa etti. Buraya ahit sandığını yerleştirdi. Bu dönem altın çağdır. (M.Ö. 10. Yüzyıl)

Hazreti Süleyman (as)'dan sonra krallık kuzeyde İsrail ve güneyde Yahuda Krallığı olarak ikiye bölündü (M.Ö. 931). İsrailoğulları bu dönemin peygamberlerinin uyarılarına rağmen Tevrat'tan sapmışlar ve çok tanrılı bir dine uymuşlardı. Bunun sonucunda ilahi bir ceza olarak İsrail Krallığı Asurluların işgaline uğramış ve yıkılmıştı. İsrail kabileleri sürgün edilmiş, geriye güneydeki Yahuda, Bünyamin ve Levilik kalmıştı.

Güney bölgede tekrar Tevrat öğretisinde dönülmesine çalışılsa da, yine sapmalar başlamış ve bunun sonunda Bâbilliler Yahuda'yı işgal etmişti. Buhlunassar tarafından Kudüs yıkılmıştır. Süleyman Mabedi yıkılmış ve Yahuda'nın alim ve seçkinler Bâbil'e sürülmüştü (M.Ö. 586-538)

Persler Bâbil'leri yenince sürgündeki İsrailoğulları Filistin'e geri dönmüşlerdir. Kudüs'te yeni bir mabet inşa edilmiştir. M.S. 70'te bu mabet Romalılar tarafından yıkılmıştır. Makedonya Kralı Büyük İskender Filistin'i Perslerden alınca, Filistin'de Grek kültürü etkili olmaya başladı. Kudüs'teki mabet Herod tarafından yeniden yapıldı ve surlarla çevrildi. Herod ölünce Yahuda doğrudan Roma yönetimine bağlandı. Bu dönemde İsa Mesih ortaya çıkmış, ancak Yahudiler onu Roma valisine şikayet edip, sahte mesih diye çarmıha gerdirilmiştir. Daha sonra Yahudiler Roma yönetimine isyan etmişler, fakat yenilip yok edilmişlerdir. Yahudiler Kudüs'ten çıkarılmış ve Yahuda bölgesinin adı Filistin (Palaestina) olmuştur. Filistin Yahudilerinin gerilemelerine karşı, Irak merkezli Bâbil yahudiliği gelişmiştir.

Müslümanların ortaya çıkıp ve dünyanın dört tarafına yayılınca, Yahudiler din ve kültür açısından serbest bırakılmıştır. Hazreti Ömer (ra) 637'de Kudüs'e alınca buraya tekrar Yahudiler gelmiştir. Ancak bu Yahudiler 1099'da haçlılar tarafından kıyıma uğramıştır. 1187'de Selahattin Eyyubi Kudüs'ü tekrar geri almış ve böylece Yahudiler zimmi statüde bu bölgede yaşamlarını sürdürmüştür.

Yahudilik Endülüs Emevi döneminde altın çağını yaşamıştır. Ayrıca Bağdat merkezli Abbasi yönetiminde, Mısır merkezli Fatımi döneminde, Osmanlı Devleti'nin yükseliş döneminde Yahudilik rahat etmiştir. Bu dönemlerde Avrupa'da yaşayan Yahudiler o kadar rahat değillerdi. Hristiyan kilise Yahudileri İsa Mesih'in ölümünden sorumlu tutmuş ve onları "Tanrı katili" konumuna getirmiştir. Yahudiler dini hayat bakımından birçok kısıtlamaya maruz kalmışlardır. Buradan kaçan bazı Yahudiler Türk Hazar devletine sığınmışlardır.

Avrupa'dan kovulan Yahudiler sıkça ülke değiştirmek zorunda kalmışlardır. Avrupa Yahudileri serfler olarak değerlendirmiştir. Yahudiler krallar adına faizcilik yapmışlardır. Bunun sonunda fakirleşen halk Yahudi karşıtı olmuştur.

Osmanlı'da "Sabataycılık" ya da "dönmelik" olarak bilinen Mesih hareketi ortaya çıkmıştır. Sabataycılık, Osmanlı Yahudisi Sabatay Sevi adlı mistiğin 1665 yılında, dünya Yahudilerinin Mesih beklentisi içinde olduğu bir dönemde, mesihlik iddiasında bulunması ile başlamıştır. Ancak bu hareketi Osmanlı yasaklayınca, Sevi Müslüman olmuş ve hareket gizli kalmıştır. Bundan sonra Avrupa'da birçok Yahudi dini gruplaşmaları ve hareketleri olmuştur.

II. Dünya Harbi'nde (1939-1945) Avrupa Yahudileri Naziler tarafından soykırıma uğramışlardır. Harbin sonunda İngiltere ve ABD'nin teşvikiyle 1948'de Filistin'de İsrail Devleti kurulmuştur. İsrail Devleti burada, diğer batı devletlerini arkasına alarak Filistinlilerin yerlerini gasp etmiş ve

onları katletmiştir. Böylece bu bölgede Yahudilerin nüfusu zamanla artmış, bunun sonunda Araplarla İsrail arasında savaşlar ortaya çıkmıştır. Bugün İsrail'in Filistin'de uyguladığı şiddet ve soykırım hâlâ devam etmektedir.

Ayet ve Hadislerde Yahudilik

● Yüce Allah'ın Yahudilere Verdiği Üstünlük

“Ant olsun ki, Biz vaktiyle İsrailoğullarına kitap, hüküm ve peygamberlik vermiştik. Onları temiz rızıklarla rızıklandırmıştık ve onları alemlerden üstün kılmıştık.” (Casiye, 45/16)

“Ey İsrailoğulları! Sizlere ihsan ettiğim nimetimi ve sizi vaktiyle alemdeki ümmetlere üstün tuttuğumu hatırlayın.” (Bakara, 2/122)

Yüce Allah, İsrailoğullarına kitap, hüküm ve peygamberlik verdiğini ifade ediyor. Buradaki kitaptan kasıt Tevrat'tır; hükümden kasıt nazari ve ameli hikmet, ilimde derinlemesine anlayış ve içlerinden birisi hükümdar olduğunda insanlar arasında uyuşmazlıkları çözme yeteneğidir. Başka milletlere nazaran onlara daha fazla peygamberler gönderildi. Onlara kudret helvası ve bıldırcın gibi lezzetli yiyeceklerden oluşan güzel rızıklar verildi. Onlar zamanında diğer insanlara üstün kılındı. Bu üstünlük onlara gönderilen peygamberler ve alimler nedeniyledir.

Ancak İsrailoğulları bu nimetlere karşı zamanla şükretmemiş ve isyan etmişlerdir. Buna karşı da Yüce Allah onları zillete düşürmüştür. Aralarındaki kıskançlık ve ihtiras yüzünden ayrılığa düştüler. Kendilerine gelen ilmi, ihtilafın gidericisi bir unsur olarak kullanmak yerine, ihtilafı kökleştirici olarak kullandılar. Bunun sonunda aralarında düşmanlık ve

kıskançlık oluştu. Ancak bu yaptıklarının hesabını yarın ahirette kendilerinde sorulacaktır.

Ancak bütün Yahudiler aynı değildir. İçlerinde salih olanlar da vardır. Onlar korku ve üzüntü yoktur. Bu durum aşağıdaki ayetlerde ifade edilmektedir:

“Hepsi bir değildir. Kitap ehli içinde doğruluk üzere bulunan bir ümmet (topluluk) vardır ki, gecenin saatlerinde onlar secdeye kapanarak Allah'ın ayetlerini okurlar. Allah'a ve ahiret gününe inanırlar. İyiliği emrederler, kötülükten vazgeçirmeye çalışırlar. Hayır işlerinde de birbirleriyle yarışırırlar. İşte onlar iyi insanlardır. Onlar ne hayır işlererse karşılıksız bırakılmayacaklardır. Allah kendisinden gereği gibi sakınanları bilir.” (Ali İmran, 3/113,114,115)

“Şüphe yok ki iman edenler, Yahudiler, Hristiyanlar ve Sabiiler, bunlardan her kim Allah'a ve ahiret gününe gerçekten iman eder ve salih amel işlerse elbette Rableri katında bunların ecirleri vardır. Bunlara bir korku yoktur. Bunlar mahsun da olacak değillerdir.” (Bakara, 2/62)

- Yahudiler Allah'a Verdikleri Sözde Durmamışlardır

“Allah İsrailoğullarından söz almıştı. İçlerinden on iki müfettiş göndermiştik... Allah şöyle demişti: Ben muhakkak sizinle beraberim, namazı dosdoğru kılınız, zekat veriniz. Peygamberlerime iman ettiğiniz ve onlara yardımda bulunduğunuz, mallarınızı Allah yolunda güzelce sarf ettiğiniz takdirde günahlarınızı mutlaka örter ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere korur. Fakat sizden her kim de, bundan sonra küfür ederse dosdoğru yoldan sapmış olur. Sözlerini bozdukları için onları lanetledik ve kalplerini katılaştırdık. Kelimeleri yerlerinden değiştiriyorlar, uyarıldıkları şeyden pay almayı unuttular. İçlerinden pek

az hariç daima onlardan hainlik görürsün. Yine de onları affet, aldırma. Çünkü Allah güzel davrananları sever.” (Maide, 5/12,13)

Yüce Allah İsrail oğullarından söz almış ve onların kulluk görevlerini yapmalarını istemiştir ve bunun karşılığı olarak cennetle müjdelenmişlerdi. Ancak bundan sonra kim inkar ederse, doğru yoldan sapmış olduğu bildirilmişti. Fakat Yahudiler verdikleri bu sözü çiğnemişler ve peygamberleri yalanlamışlardır. Tevrat'ı arkalarını atmışlar ve kendilerinin arzularına göre hareket etmeyen peygamberleri öldürmüşlerdir.

Yüce Allah onların sözlerini bozmasına karşılık, onlara lanet ederek rahmetinden uzaklaştırmıştır. Sonradan kalpleri katılaşmış ve böylece Yahudilerin hiçbir korkutmadan etkilenmeyecek şekilde, kalpleri hissiz ve kaskatı kesilmiştir. Bu katı ve hissiz kalplerle Tevrat'ta tahrifat yapmışlar, Allah'a iftirada bulunmuşlar, Peygamberimizin sıfatını değiştirmişlerdir. Bu günahlarının nedeniyle de sahip oldukları bir kısım bilgileri unutmuşlardır. İbn Mesud (ra)'dan rivayet edildiğine göre, “Kişi bazen günah işlediği için sahip olduğu bir kısım bilgileri unuttur.” Bu ayet te bu hususu pekiştirmektedir.

Bu durumda olan Yahudiler, çok bir kısmı hariç, hainlik ve kalleşlik yaparlardı. Hainlik ve kalleşlik onların ve geçmiş atalarının değişmez niteliğidir. Ondan vazgeçmeleri ya da örtbas etmeleri mümkün değildir. Ancak onlardan çok az bir kısmı bunun dışındadır. Mesela Abdullah bin Selam ve benzerleri bu kısımdandır. Bu durumda bile Yüce Allah Peygamberine onları affetmesini ve aldırmamasını buyurmuştur. Çünkü affetmek iyiliktir ve Allah iyilik yapanları sever.

“Bir vakitler İsrailoğullarından şöylece kesin bir söz almıştık: Allah'tan başkasına tapmayacaksınız, ana babaya iyilik, yakınlığı olanlara, öksüzlere, çaresizlere de iyilik yapacaksınız. İnsanlara güzellikle söz söyleyecek, namazı kılacak, zekatı vereceksiniz. Sonra çok azınız

müstesna olmak üzere sözünüzden döndünüz. Hala da dönüyorsunuz.”
(Bakara, 2/83)

Bu ayette sıralananlar ibadet ve kulluktur. Bunlar yalnız Allah rızası için yapılmalıdır. Yahudiler bu konudan önce söz verdikleri halde, sonradan yüz çevirmişlerdir. Yüce Allah da onlara “Zaten siz yüz çeviricilersiniz” diye hitap etmiştir.

“Yine bir zamanlar, birbirinizin kanlarınızı dökmeyeceksiniz diye kesin söz almıştık. Nüfusunuzu diyarınızdan çıkarmayacaksınız, sonra siz buna ikrar da verdiniz ve ikrarınıza şahit oldunuz.” (Bakara, 2/84)

Yüce Allah, Tevrat inzal olunca Yahudilerden şu hususlarda kesin söz almıştı: Birbirlerinin kanını dökmeyecekler, birbirlerini yurtlardan çıkarmayacaklar. Bu hususlara onlar şahit olmuşlar ve kabul etmişlerdi. Oysa Yahudiler bu şahitliklerinde ve sözlerinde durmamışlardı. Aşağıdaki ayette anlatılan eylemleri yapmışlardır:

“Yine sizler kendilerinizi öldürüyorsunuz ve sizden olan bir grubu yurdundan çıkarıyorsunuz. Onlar aleyhinde kötülük ve düşmanlık güdüyor ve bu konuda birleşip birbirinize arka çıkıyorsunuz. Şayet size esir olarak gelirse, fidyeleşmeye kalkıyorsunuz. Halbuki yurtlarından çıkarılmaları size haram kılınmış idi. Yoksa siz kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkar mı ediyorsunuz? Şu halde içinizden böyle yapanlar netice olarak dünya hayatında perişanlıktan başka bir şey kazanmazlar. Kıyamet gününde de en şiddetli azaba uğratılırlar. Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.” (Bakara, 2/85)

Yaptıkları Yüce Allah'tan habersiz değildi. Bu nedenle onlar hem dünyada hem de ahirette cezalandırılacaktır. Çünkü Yüce Allah bu yanlış eylemleri yapanların cezasını dünya hayatında rezil olarak, kıyamet gününde de en şiddetli azaba uğratılacağını haber vermektedir.

“Bunlar ahireti dünya hayatına satmış kimselerdir. Onun için bunlardan azap hafifletilmez ve kendilerine bir yerden yardım da gelmez.” (Bakara, 2/286)

Yahudiler yaptıkları zulüm ve kötülükleri dünya çıkarı için yapmışlardır. Bu nedenle ahireti verip dünya hayatını satın almışlardır. Bu durumda onların azabı hafifletilmeyecek ve yardım da görmeyeceklerdir. Yahudiler bu özelliklerine bugün de devam etmektedirler. Sahip oldukları küresel sermaye ile insanları sömürmekte, onlara zulüm yapmaktadırlar. Gelişmiş ülkelerle ortak dünya çıkarları olduğundan, onlara dayanarak Filistinlileri katletmektedir ve onları yurtlarından sürmektedirler. Evlerine ve arazilerine el koyarak Mescid-i Aksa'da ibadet etmelerine mani olmaktadır. Ancak yukarıdaki ayetlerde de ifade edildiği gibi, bunun cezası hem dünyada hem de ahirette kendilerine verilecektir. Aslında bunu Yahudiler de biliyorlar, fakat nefislerinin istediklerini uğruna yollarına bile bile devam etmektedirler.

“Hani bir zamanlar sizden misak almıştık. Tur’u üstünüze kaldırıp demiştik ki, size verdiğimiz kitaba kuvvetle tutunun ve içindekilerden gafil olmayın. Hükümlerini sürekli hatırlayın ki korunasınız. Sonra verdiğiniz sözden yüz çevirdiniz. Eğer üzerinize Allah'ın lütfu ve rahmeti olmasaydı, herhalde zarara uğrayanlardan olurdunuz.” (Bakara, 2/63,64)

Yüce Allah bu ayetlerle İsrail oğullarının atalarının işlediği bir günahı hatırlatmaktadır. Çünkü ataları Tevrat'a göre amel edeceklerine söz vermişlerdi. Bu söz verme olayı, onları Mısırdan çıkararak henüz Tîh çölüne gelmelerinden önce, denizden geçirip kurtulmalarından sonra olmuştu. Hazreti Musa da elinde Tevrat levhalarıyla dönünce, Yahudiler oradaki ağır yükümlülükleri görünce bunları gözlerinde büyüttüler ve kabul etmediler. Bunun üzerine Allah'ın emriyle Cebrail (as) Tur dağına üstlerine kaldırıp, tepelerinde bir gölgelik gibi bekletti. Bundan kurtuluşun mümkün olmadığını anlayınca hemen emri kabul ettiler ve

secdeye kapandılar. Secdede iken dağın durumunu düşünüyorlardı. Dağın üzerlerine düşeceği endişesi içindeydiler. Bu olay Yahudilerin tam olarak secdeye varmayıp yüzlerini yarısı üzerine secde etmeleri adet oldu. “İşte bu secde ile bizden azap kaldırıldı” diyorlardı. Allah Teâlâ Yahudilere, Tevrat'a kararlılıkla ve devamlı olarak uyun dedi. Ancak Yahudiler verdikleri sözde durmadılar ve Tevrat'a uyumaya devam etmediler. Fakat Yüce Allah onlara acıdı ve tövbelerini kabul etti. Böylece Tur dağını tepelerinden kaldırdı. Eğer Allah bunu dilemeseydi, kesinlikle dağ tepelerine inerdi.

● Yahudiler Kur'an'ı İnkâr Etiler

Yahudiler Kur'an ayetlerini inkâr ettiler. Hakkı bile bile bâtıla karıştırdılar. Hakkı gizlemeye çalıştılar.

“Yanınızdakini tasdik edici olarak indirdiğim Kur'an'a iman edin. Onu inkâr edenlerin ilki siz olmayın. Benim ayetlerimi az bir menfaate değiştirmeyin. Ancak benden korkun.” (Bakara, 2/41)

Bu ayetlerde Yüce Allah, Yahudileri Tevrat'ın aslını doğrulayan Kur'an'a iman etmeye çağırılmaktadır. Kur'an'ı inkâr etmemelerini uyarılmaktadır. Allah'ın ayetlerini para karşılığı satmamaları tembih edilmektedir. Çünkü bunun ahiret hayatlarını karartacağını kesindir.

Örneğin Ka'b b. Eşref, Yahudi din bilgilerine, Hz. Muhammed hakkında Tevrat'ta bir şeyler uydurup tahrif ederlerse onlara ödül vereceğini söylemişti. Din bilginleri de bunun üzerine Tevrat'ta Peygamberimiz ile ilgili hususları değiştirmişlerdi. Ka'b bin Eşref de onların her birine ayrı ayrı bir ölçek arpa vermişti.

“Hakkı bâtıla karıştırıp, bile bile Hakkı gizlemeyin.” (Bakara, 2/42)

Bir kimse bir gerçeği değiştirmek ve geçersiz kılmak için rüşvet alır veya görevi olan bir şeyi rüşvet almadan yapmak istemezse, bunlar da bu

ayetinin hükmü içinde yer alırlar. Nitekim Peygamberimiz bir hadisinde şöyle buyurmaktadır: “Kim kendisiyle Allah'ın rızasının kazanılacağı bir ilim öğrenir ve öğrenmekten amacı da sırf dünyalık bir şeyler elde etmek için olursa, bu kimse kıyamet gününde Cennet kokusu duymaz.”

- İnkâr Eden Yahudiler İçin Dünyada ve Ahirette Büyük Bir Azap Vardır

“Ey peygamber! Ağızlarıyla inandık deyip kalpleriyle inanmamış olanlardan ve Yahudilerden küfürde yarış edenler seni üzmesin. Onlar yalana kulak verirler. Sana gelmeyen diğer bir topluluğa kulak verirler. Kelimeleri yerlerinden değiştirirler. “Eğer size bu verilirse alın bu verilmezse sakının” derler. Allah birini şaşırtmak isterse, sen onun için Allah'a karşı hiçbir şey yapamazsın. Onlar öyle kimselerdir ki Allah onların kalplerini temizlemek istememiştir. Onlar için dünyada rezillik var. Ve yine onlar için ahirette de büyük bir azap vardır.” (Maide, 5/41)

Bu ayette Peygamberimize Yahudilerin küfürde yarıştıkları ve fırsat buldukça küfre dalmaları haber verilmektedir. Yahudiler kitaptaki kelimeleri asıl anlamlarını değiştirerek fitneye düştüler. Yüce Allah onların kalplerini temizlemek istememiş ve onlar için dünyada zillet ve ahirette de büyük bir azap olacağını bildirmiştir.

Gerçekten de dünya hayatında Yahudilik birçok zillete ve katliama uğramışlardır. Örneğin Naziler II. Dünya harbinde altı milyon Yahudi katletmişlerdir. Yahudiler Tevrat'ın hükümlerini adil olarak uygulamamışlardır. Zengin ve soylulara farklı, fakir ve güçsüzlere farklı uygulamışlardır. Bunların en barizi zina eden zenginelere recm cezasını uygulamamış olmalarıdır. Oysa Tevrat'ta zina yapan evli erkek ve kadının recm edilmesi emredilmekteydi. Bu türlü eylemler, onların Allah tarafından hem dünya hem de ahirette cezalanmalarına neden olmaktadır.

“Onlar yalana çok kulak verirler ve çok haram yerler. Eğer sana gelirlerse ister aralarında hükmet, ister onlardan yüz çevir. Eğer onlardan yüz çevirirsen sana hiçbir zarar veremezler. Eğer aralarında hükmedersen adalet ile hükmet. Şüphesiz Allah adaletli davrananları sever.” (Maide, 5/42)

Bu ayette Yahudilerin yalana çok meyilli oldukları ve çok haram yedikleri ifade edilmektedir. Oysa haram yemek bereketi ortadan kaldırır, kökünü keser. Rüşvet, faiz, haksız kazanç gibi yollarla Yahudiler insanların mallarını yemeye çok gayret ederler. Bu onların adeta genel bir alışkanlığı olmuştur. Bu nedenle de dünyada zilletten kurtulamamışlardır. Dünyanın her tarafına yayılmışlar ve asırlarca devlet sahibi olamamışlardır. Yaşadıkları ülkelerde azınlık olarak kalmışlar ve sürgünlere maruz bırakılmışlardır. Bütün bunların nedeni Allah'ın şeriatına tabi olmak yerine, kendi nefisleri ve şeytanın isteklerine boyun eğerek zulüm ve haksızlık yapmalarındadır.

Yahudiler bugün de zulüm ve haksızlıkla insanlara tahakküm etmektedirler. Filistin'de yaptıkları ortadadır. Bu yaptıkların karşılığını bir gün dünyada zillet ve ahirette azap olarak görecekleri muhakkaktır. Bu Yüce Allah'ın sünnetidir ve O sözünden dönmez. Yüce Allah ayette Peygamberine onlar arasında adalet ile hükmetmesini bildirmektedir. Çünkü adil olanlar her türlü kötülük ve sıkıntıdan korunurlar. Bu husus bir hadis-i şerifte şöyle övülmüştür: “Adaletli davrananlar Allah katında nurdan yapılmış minberler üzerinde olacaklardır.”

Bu ayetlerde zulüm, haram ve rüşvet yerilmekte buna karşılık adalet övülmektedir. Peygamberimizin bu konudaki hadislerinden bazıları şunlardır: “Haramla toplanan ete en layık şey ateştir.”, “Rüşvet alana, verene ve aralarında aracı olanlara Allah lanet etsin.”

- Yahudiler İslam Dininden Razi Değillerdir

“Sen onların milletlerine tabi olmadıkça, ne Yahudiler ne de Hristiyanlar senden asla hoşnut ve razı olmayacaklar. De ki: gerçekten de Allah'ın hidayeti doğru yolun kendisidir. Şanım hakkı için sana vahiyle gelen bu kadar bilgiden sonra kalkıp da onların arzu ve heveslerine uyacak olursan, sana Allah'tan ne bir dost ne de bir yardımcı bulunur.” (Bakara, 2/120)

Hz. Muhammed (sav) Yahudilerin İslam'a girmelerini çok istiyordu. Ancak bunun olmayacağını yukarıdaki ayetlerle Peygamberimize bildirilmiştir. Yahudiler, onlara tabi olmadıkça ve onların kiblelerine yönelmedikçe Peygamberden ve İslam'dan razı olmayacaklardır.

Oysa, “De ki: Hidayet, ancak Allah'ın hidayetidir.” Bu da İslam dinidir. İslam dini insanları Hakk'a götürür. Onların dinleri ise bâtıldır, heva ve istekleridir. Bu nedenle Peygamberimiz onların arzularına uymamaları konusunda uyarılmaktadır.

“Dediler ki Yahudi ve Hristiyan olunuz ki hidayet bulasınız. Sen onlara de ki: Hayır doğru yol İbrahim'in dinidir. Biz ona uyarız. İbrahim hiçbir zaman müşriklerden olmadı.” (Bakara, 2/135)

Bu ayet Medine Yahudileriyle Necran Hristiyanları hakkında nazil olmuştur. Onlar kendi peygamberlerini daha üstün gördüklerinden, Müslümanların da kendi yollarına davet etmektedirler. Hidayetin ancak onlara uymakla bulunacağını zannediyorlardı. Fakat Yüce Allah onların taleplerine karşı şöyle uyarıyor: “De ki Hayır. Biz bâtılı bırakıp hakka yönelin İbrahim dinine uyarız. Çünkü o Allah'a ortak koşanlardan değildi.” Halbuki onlar Hazreti İbrahim'e tabi olduklarını iddia ettikleri halde, Allah'a ortak koşmuşlardı. Yahudiler Uzeyir (as)'ı, Hristiyanlar Mesih İsa'yı Allah'ın oğlu olduğunu iddia etmişlerdi. Bu apaçık bir şirkti. Hazreti İbrahim ise hiçbir zaman Allah'a şirk koşmamıştı. Bunu teyit eden aşağıdaki ayettir:

“İbrahim, ne Yahudi, ne de Hristiyan idi. Fakat o, Allah'ın bir tanıyan dosdoğru bir Müslümandı. Müşriklerden de değildi.” (Ali İmran, 3/67)

- Yahudiler Allah Tarafından Lanetlenmiştir

“Dediler ki, Bizim kalplerimiz kılıflıdır. Bilakis Allah onları kafirlikleri yüzünden lanetledi. Bundan dolayı çok azı iman ederler.” (Bakara, 2/88)

Peygamberimizin İslam'ı tebliğine karşı kalplerinin perdelenmiş olduğunu söyleyerek, İslam'ın anlam ve inceliğini anlayamadıklarını ileri sürmüşlerdir. Ancak bu Yahudilerin bu bahanesidir. Allah Teâlâ reddediyor ve onları inkar etmelerinden dolayı lanetliyor. İçlerinden çok azının iman ettiği bildiriliyor.

“Yanlarındakini tasdik etmek üzere onlara Allah katından bir kitap gelince, daha önceleri inanmayanlara karşı onunla yardım isteyip durdukları halde, o tanıdıkları kendilerine gelince, bu sefer kendileri onu inkar ettiler. İşte bundan dolayı Allah'ın laneti kafirleredir.” (Bakara, 2/89)

Yahudiler son peygamberin kendilerinden gelmesini bekliyorlardı. Ancak bu istekleri olmayınca İslam'ı inkar ettiler. Oysa Tevrat'ta İslam ve Hazreti Peygamberin vasıfları anlatılıyordu. Onlar Tevrat'ı tahrif ederek bu gerçekleri sakladılar. Bunun üzerine de Allah'ın lanetini üzerlerine çektiler.

Lanet kafirler için kullanıldığında mutlak anlamda rahmet ve ikramdan uzaklaştırılmak, günahkar müminler hakkında kullanıldığında ise ikramdan uzaklaştırılmak anlamına gelir. Lanetlenmeyi gerektiren üç nitelik vardır: küfür, bid'at ve fiske.

“Verdikleri sözden dönmeleri, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri, haksız yere peygamberlerini öldürmeleri ve “kalplerimiz kılıflıdır” demelerinden dolayı onlara türlü belalar verdik. Doğrusu Allah,

inkarları sebebiyle onların kalplerini mühürlemiştir. Pek azı hariç onlar inanmazlar.” (Nisa, 4/155)

Şüphesiz verilmiş olan sözde durmayıp akdi bozmak, Yüce Allah'ın öfkesini kazanmaya sebep olur. Mümin belâdan kurtulmak için verdiği sözün hükümlerini gözetip, gereğini yerine getirmek mecburiyetindedir.

“Kalplerinin mühürlenmesinin diğer bir sebebi de İsa'yı inkar etmeleri ve Meryem'e büyük bir iftirada bulunmalarındır.” (Nisa, 4/156)

Yahudilere ceza verilmesinin bir nedeni de, Hazreti İsa'yı inkar etmeleri ve Hazreti Meryem validemize zina isnadında bulunmalarındır.

“Bir de, “Biz Allah'ın Peygamberi Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük” demeleridir. Oysa onu ne öldürdüler, ne de astılar. Fakat öldürdükleri kimse, onlara İsa gibi gösterildi. Onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, ondan yana tam bir kuşku içindedirler. O hususta bir bilgileri yoktur. Sadece zanna uyuyorlar. Onu kesinlikle öldürmediler.” (Nisa, 4/157)

Yahudiler, İsa peygambere düşman oldular ve onu öldürmek için söz birliği yaptılar. Bu konuda İsmail Hakkı Bursevî (ks) Hazretleri, Rûhu'l Beyân adlı tefsirinde şunları söylemektedir:

“Rivayet edildiğine göre Yahudilerden bir grup İsa peygambere söverek, “O, sihirbaz bir kadının oğlu olan bir sihirbazdır. Annesi gibi o da sihir yapıyor” demişler, hem İsa peygambere ve hem de annesine iftira etmişlerdi. İsa peygamber bu sözleri işitince Allah'a şöyle yalvarmıştır: “Ey Allah'ım, Sen benim Rabbimsin ve ben Senin ruhundan çıktım. Beni kendi kelimenden yarattın. Ben onlara kendiliğimden gelmedim. Ey Allah'ım, bana ve anneme sövene lanet eyle.” Bu yalvarış üzerine Allah Teâlâ onun duasını kabul ederek kendisine ve annesine sövenleri maymun ve domuz şekline soktu. Onların komutanı durumunda olan kişi bu durumu görünce kendisi aleyhine de beddua edilmesinden çok korkmuştu.

Bunun üzerine Yahudiler, İsa Peygamber'i öldürmek üzere görüş birliğine vardı. Allah Teâlâ da Cebrail (as)'ı göndermek suretiyle onu semaya, kendisine yükselteceğini bildirdi. İsa peygamber de arkadaşlarına, "benim şeklime girmek suretiyle öldürülüp asılmaya ve cennete girmeye kim razı olur?" diye sordu. İçlerinden bir adam "ben" dedi. Allah Teâlâ da, o adamı İsa'ya benzetti ve öldürülüp asıldı.

Bir başka rivayette de şöyle deniyor: İsa peygambere münafıklık yapan birisi vardı. Hazreti İsa'yı öldürmek istediklerinde size İsa'yı göstereyim diyerek İsa'nın evine girdi. O anda Hazreti İsa göğe yükseltildi. İsa'yı öldürmek isteyen kimseler içeri girdiler ve münafık adamı İsa'ya benzeterek öldürdüler. Onlar Hz. İsa'yı öldürdüklerini sandılar. Halbuki öldürdükleri o değildi.

Bu rivayet, en meşhur ve belirli olan rivayettir. Öldürülen adam, münafıklardan biriymiş. İsa peygamberin evini bilir ve Yahudilere göstermeye gidermiş. Yaptığının cezası olarak öldürülmüş oldu."

"Fakat Allah onu kendisine yükseltmiştir. Allah, daima üstün ve hikmet sahibidir." (Nisa, 4/158)

Hz. İsa gökte Yüce Allah'ın kerametinin ve meleklerinin karargahı olan yere yükseltilmiştir. Yüce Allah'a kimse galip gelemmez. O dilediği her şeyi yapmaya gücü yetendir.

- İsrailoğulları Peygamberler Diliyle Lanetlenmişlerdir

"İsrailoğulları'ndan küfür edenler, Davud ve Meryem'in oğlu İsa diliyle lanetlenmişlerdir. Bu, onların isyan etmeleri ve aşırı gitmeleri yüzündendir." (Maide, 5/78)

Hz. Davud (as) Yahudilerin Cumartesi yasağını çiğnedikleri zaman şöyle beddua etti: "Ey Allah'ım! Onlara lanetini yağdır ve onları diğer

yaratıklarının diline dola! Bir ibret göstergesi yap!” Bunun üzerine Yüce Allah onları maymun haline getirdi.

Hız. İsa (as), Yüce Allah'ın gönderdiği ilahi sofradan yiyip iman etmemeleri üzerine Yahudilere şöyle beddua etti: “Allah'ım! Tıpkı Cumartesi yasağını çiğneyenlere yaptığın gibi bunları da lanetle! Onları bir ibret göstergesi yap!” Bunun üzerine Yüce Allah onları domuz haline getirdi.

İşte bu lanetlenme ve onların iğrenç bir şekilde insanlıktan çıkarılıp maymun ve domuz haline getirilmelerinin nedeni, Allah'a isyan etmeleri ve O'nun koyduğu yasakları çiğnemeleriydi. Onları bu yanlış eylemler yaparken birbirlerine menetmiyorlardı. Bu ne kötü bir şeydi. Sonları da o nispette kötü oldu.

(İkinci Bölümü okumak için [tıklayınız](#))

Yorum ve Eleştirileriniz için : <mailto:oryanmh@gmail.com>

[Ana Sayfa](#)

[Makaleler](#)